

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forespørgerne, hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Jensby bebrejdede mig, at jeg i dag i Jyllands-Posten havde karakteriseret USA som anarkistisk. Den bebrejdelse kan jeg ikke tage til mig, for det er for mig at se en del af den faktiske virkelighed.

Man ser et USA, der i stadig stigende omfang går sine egne veje, som ikke vil respektere, at vi skal have en verden, hvor der er lov og orden. Vi så det omkring Kyoto-aftalen for nylig. Vi ser i hele tilgangen til det fra den nye amerikanske administration, at USA godt vil være med i internationale aftaler, hvis de er til glæde og gavn for USA. Hvis de ikke er, er man fuldstændig ligeglad. Altså en opfattelse af, at det er USA, det skal være verdens politibetjent, USA, der skal bestemme, hvordan verden skal se ud. Den holdning og den politik er for os at se uacceptabel, og det her er også en del af det.

Ellers vil jeg sige, at en debat jo altid er nyttig, fordi man får synspunkterne frem. Der er dog stadig væk nogle uafklarede ting, som jeg håber vi kan få afklaret på et senere tidspunkt.

Jeg opfatter klart, at der i hvert fald fra regeringens side er en skeptisk holdning til det her, ikke fra hr. Jensbys side, han er klar tilhænger af det her, men fra regeringens side er der en skeptisk holdning til det; men af taktiske grunde ønsker den ikke at udtale sig på nuværende tidspunkt.

Men der var jo på et tidspunkt i dag et interessant intermezzo, hvor hr. Niels Helveg Petersen gik herop og sagde, at løbet i virkeligheden er kørt, og at det skete under det amerikanske præsidentvalg.

Så er det, vi må spørge os selv: Er det så ikke forkert, at vi ikke på et tidligere tidspunkt sagde fra over for det her? Er det virkelig acceptabelt, at vi hele tiden skal sige til hinanden: Ja, vi må vente og se, og vi kan ikke tage stilling, for vi kender ikke noget konkret forslag? Og når det så kommer til stykket, så er løbet i virkeligheden kørt, så siger man: Nu er det for sent, nu kan vi ikke gøre noget.

Det er i virkeligheden en frivillig Catch 22-situation, vi sætter os selv i, hvor vi ikke vil tage stilling, og så bagefter må vi konstatere, at vi ikke har nogen indflydelse på det. Noget af det, som var resultatet af høringen i sidste uge af alle mulige andre eksperter, var, at hvis vi overhove-

det skal påvirke det her, så skal vi sige højt og tydeligt, hvad det er, vi mener. Så er det ikke nok bare at mumle frem, at vi skal have en dialog. Så skal vi også have en holdning til det her, og det er der, jeg synes, det er ufatteligt svagt, hvad det er, der lægges op til i denne her vedtagelse.

Jeg respekterer fuldt ud nogle synspunkter, der er kommet både fra hr. Jeppe Kofod og fra udenrigsministeren, men når vedtagelsen er, som den er, og når vedtagelsen bevidst er forhandlet med de borgerlige partier, der hele tiden har støttet det her forslag, åbenlyst har støttet det forslag, så er jeg udmærket klar over, hvad signalet af det her vil være, og det er ligegyldigt med de udtalelser, som er kommet fra ministeren om, at han jo ikke ved, om den her enhed vil holde fremover.

Signalet efter debatten i dag vil være, og det vil blive sendt hjem fra den amerikanske ambassade til den amerikanske regering, at nu er der i Danmark enighed om reelt at acceptere de her forslag. Det vil være konsekvensen af denne her vedtagelse.

Derfor kan jeg sige, at vi kan ikke stemme for vedtagelsen, vi stemmer imod. Vi mener, at regeringen bliver spundet ind i et net af de borgerlige partier, er hoppet med på den strategi, som de borgerlige partier har kørt hele tiden. Jeg synes, det er ufatteligt, at man i den grad lægger sig ned, ikke vil tale om USA, spiller det spil, som hr. Anders Fogh Rasmussen lancerede for et par måneder siden, helt bevidst har kørt en alliance med de borgerlige partier, som naturligvis vil blive fortolket på den måde, som USA ønsker at fortolke det på, nemlig at Danmark reelt accepterer de amerikanske planer.

Jeg synes, det er trist. Jeg kan så håbe på det, der blev sagt tidligere fra ministeren, at enigheden ikke vil fortsætte. Vi vil selvfølgelig også gøre vores til, at det ikke sker. Vi vil selvfølgelig gøre vores til, at vi fortsat kan diskutere det her, og at man i videst muligt omfang tager den kritiske linje, og helst – det er jeg enig i – sammen med andre europæiske lande tager en kritisk linje over for de amerikanske planer.

Det, der er sket i dag, synes jeg er for svagt, og derfor er jeg meget bange for, at resultatet endnu en gang kan blive, at man siger: Ja, Danmark har med sin tavshed accepteret de amerikanske planer. Derfor vil løbet også være kørt på et senere tidspunkt, hvor vi kunne have sagt noget. Vi bør tale rent ud i den her sag i stedet for denne passive accept af de amerikanske missilplaner.